

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2015

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Безкорвайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Гронь Лариса Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Демчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор філологічних наук, професор, (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 15 від 26.11.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015

- In English recipe you do not have to write complete sentences. Be as short and concise as possible.
- With instructions for the stove-top, indicate level of heat. For example, “*Simmer over low heat.*”
- State exact or approximate cooking time, with descriptive hints for doneness, if appropriate. For example, “*Sear 1 minute on each side,*” and “*Bake 18-22 minutes, or until crust is light golden brown.*”
- As in the ingredient list, if there are different elements to the recipe, as with the crust and filling of a pie, separate out each element in the method. Begin with the crust and write a header “*For the Crust*” and give the method. Then do “*For the Filling*” and give filling instructions.
- Separate each step into a different paragraph. If you are mixing dry ingredients in a bowl, for example, use one paragraph for all the instructions for that step.
- Finish with serving instructions including how to plate, what temperature to serve, how to garnish.
- The last instruction should be regarding storage, if applicable. For a cookie recipe, for example, “*Cookies will keep at room temperature in an airtight container for 3-4 days.*”

A Final Note

In Great Britain you should test your recipes to make sure they work, the amounts and serving sizes are correct, and that they taste as great as you intend. If you are “testing as you go” make sure to take perfect notes. For beginners, and most of us pros, repeat testing and revision are needed. It helps to have other people follow your recipes to see if they actually make sense [5, с. 21].

Conclusion. There are no other European country which honours the customs and traditions like the UK does. English cuisine which is known throughout the world is the result of centuries of agriculture, trade, wars, hard times and a delight in using seasonal, regional produce. That is why knowing the traditions of writing cooking recipes in the UK is rather necessary.

First of all it should be remembered that English cooking recipe is a special kind of text. As it has been noted above there are different text types: descriptive texts, informative texts, instructive texts and persuasive texts. Each one has its own purpose, structure and uses specific language features. It has already been determined that recipe refers to instructive kind of text and is divided into several types: cold dishes and appetizers, soups, main dishes, dough, sweet dishes and drinks. English recipe is a logically linked text devoted to the preparation of various dishes and usually written with a few simple sentences but with a lot of lexical and grammatical features. Speaking about the structural organization of English recipe it should be mentioned that it is a logically related text that consists mainly of several proposals, their aim is to list the sequence of cooking.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гальперин И. Р. Стилистика английского языка / И. Р. Гальперин. – М.: Высшая школа, 1981. – 295 с.
2. Коломейцева Е. М. Food for Thought / Е. М. Коломейцева, М. Н. Макеева, Т. П. Пекшева. – Тамбов: Изд-во ТГТУ, 2010. – 168 с.
3. Кубрякова Е. С. О тексте и критериях его определения. Текст. Структура и семантика / Е. С. Кубрякова. – Москва: Владос, 2001. – С. 72-81.
4. Концеус В. И. Сборник текстов по кулинарии на английском языке / В. И. Концеус, А. П. Збитнева. – Москва: «Высшая школа», 1972. – 106 с.
5. David Lee Registers, Text Types, Domains, and Styles Language Learning & Technology / David Lee. – London: Cranny-Francis, 1993. – 70 с.
6. Crombie Walston The Powers of Literacy: A Genre Approach to Teaching Writing / Crombie Walston. – London: Falmer Press, 1985. – 116 с.

Резюме. В статье исследовано английский кулинарный рецепт как особый вид текста. Также рассмотрено структурную организацию в английских рецептах, их специфика и представлены рекомендации по написанию английских рецептов.

Ключевые слова: типы текстов, информативные тексты, кулинарный рецепт, виды рецептов.

The summary. The article deals with an English cooking recipe as a special kind of text. Structural organization in British recipes, specificity of British recipes and recommendations to writing an English recipe are considered in this article.

Key words: text types, instructive texts, cooking recipe, kinds of recipes.

Одержано редакцією 22.11.2015 р.

УДК 811.111'373.21 (73)

С. А. БІГУНОВА, Н. В. КОРЗІНКО

ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Резюме. Топоніми - це факти мови, які закріплені територіально. У статті розглядаються топоніми Америки, розкриваються причини їх появи і фактори, що впливають на формування американської топонімії.

Ключові слова: американські топоніми, етимологія, запозичення, антропоніми.

Як кожна сучасна наука мовознавство характеризується інтенсивним розвитком тих галузей, які стикаються з суміжними науковими дисциплінами. До таких інтердисциплінарних напрямків лінгвістичного дослідження відноситься топоніміка (розділ ономастики, що вивчає власні назви, такі, що представляють назви географічних пунктів), в розвитку якої разом з мовознавством, значну роль відіграють географія та історія. Дослідження географічних назв Америки представляє особливий інтерес у зв'язку з тим, що на даній території відбувалося дуже інтенсивне змішання рас, традицій, культури, мов найрізноманітніших народів, які прибували сюди з різних кінців Європи, а також заселяли території споконвіку. Саме тому дана стаття присвячена етимологічним особливостям топонімів-американізмів сучасного англомовного суспільства.

Варто зазначити, що топонімія Сполучених Штатів, яка представляє собою англомовну систему найменувань, почала складатися менше чотирьох століть тому. Історія формування системи найменувань Америки показує, що багато рис, які можна вважати характерними саме для американських топонімів (на відміну від власне англійських), почали складатися вже в останній чверті XVIII ст., тобто протягом раннього періоду історії англійської мови в Америці [3, с. 16]. Фактор інтенсивності розвитку топонімії отримує принципове значення. За короткий строк, на протязі двох з половиною століть, величезна територія вкривається найменуваннями. Це створює необхідність виходу за межі традиційних англійських методів і розширення джерел утворення топонімів, що неминуче веде на пошуки нових шляхів. Розвиваючись в абсолютно особливих умовах (мовних, історичних, географічних), що докорінно відрізнялися від тих, які сприяли становленню системи назв в Англії, американська топонімія відображає особливості американського варіанту англійської мови. В цілому можна сказати, що США, будучи найбільш строкатою за етнічним складом країна, має надзвичайно різноманітну топонімію. Вона, подібно до топоніміки інших країн, являє собою змішування різних за часом утворення географічних назв, які присвоювались географічним об'єктам різними народами, зокрема корінним населенням, індіанцями і переселенцями з Європи й інших частин світу: голландцями, іспанцями, французами, англійцями, росіянами, українцями.

Варто наголосити, що було б неправильно думати, що до початку колонізації Америки там не існувало місцевих назв. У XVI ст. на території сучасних Сполучених Штатів було близько мільйона індіанців. У них була своя місцева система географічних назв і термінологія, яка, ймовірно, була багатшою і кращою з топографічної точки зору людей, які ведуть кочовий спосіб життя, ніж термінологія переселенців-завойовників. Індіанські назви – невід'ємна частина американської топонімії, що кардинально відрізняє останню від топонімії Англії [1, с. 24]. Індіанські назви зустрічаються зараз серед найрізноманітніших географічних об'єктів: населених пунктів, ділянок з будинками, штатів, природно-географічних об'єктів. Зокрема, 26 штатів, друге за величиною і значенням місто країни (*Chicago*), найбільша річка (*Mississippi*) і водоспад (*Niagara*), чотири з п'яти Великих Озер (*Michigan, Huron, Erie* і *Ontario*) носять індіанські імена.

Зрозуміло, що одна з численних груп американських географічних назв була запозичена з іспанської мови. У формуванні ранньої топонімії певних районів Америки іспанська мова грала домінуючу роль, вплив її на розвиток топонімії всього південного заходу Сполучених Штатів відчувався протягом майже трьох століть, а в деяких випадках продовжує діяти і сьогодні: *Alma* (душа), *Fontana* (джерело), *Fortuna* (удача), *Modesto* (скромний), *Puente* (міст) [2, с. 57].

Систематизуючи іспанські топонімічні запозичення у хронологічній послідовності, можна отримати такі підгрупи:

а) назви, що виникли в період перших іспанських експедицій вздовж берегів Північної Америки. Зокрема, вже у 1602 році уздовж берегів Каліфорнії, на карті з'являються нові назви, що збереглися і в наші дні: *Isla de San Nicolas* (*San Nicolas Island*) (острів Св. Миколая), *Isla de Santa Catalina* (*Santa Catalina Island*) (острів Св. Каталіни), *Punto de Ano Nuevo* (*Point Ano Nuevo*) (мис Ано Нуево).

б) назви, пов'язані з виникненням та діяльністю католицьких місій (mission period) (1769–1817) та подальшою іспанської колонізації території Північної Америки – утворенням земельних маєтків у 1775 році. Наведемо кілька характерних прикладів: *algodones* «хлопкове поле» – *Algodones* (Нью-Мексико); *carrizal* «ставок» – *Carrizo* (Арізона), *Carrizozo* (Нью-Мексико); *ojo* «джерело» – *Ojo Caliente* (Нью-Мексико).

Потужний шар запозичених іспанських назв спричинив масову появу назв-гібридів, побудованих шляхом з'єднання іспанських і англійських лексем: *Buena Park* (ісп. *buena* – красива), *Hermosa Beach* (ісп. *hennosa* – прекрасна) і т.д.

У топонімії США також представлені запозичення з голландської, німецької, української та інших мов. Багато міст Америки, засновані переселенцями з Англії, Іспанії, Німеччини та Італії, носять чеські, польські, російські, німецькі та інші назви. Так, в Айові є селища *Moravia*, *Tabor*, в Міссурі і Вісконсіні – місто *Krakow*. Існує чимало причин, які лягли в основу назв американських міст. Наприклад, люди, що переселилися в Америку з інших країн, мали звичай називати свою нову батьківщину ім'ям того міста, де вони проживали раніше. Так отримали свою назву безліч міст Сполучених Штатів Америки. Зокрема знамените американське місто *Boston* отримало свою назву на честь однойменного міста в англійському графстві *Lincoln* [4, с. 238].

До числа найбільш поширених топонімів в США належать антропоніми, географічні терміни, назви рослин, тварин і мінералів, а також приклади «трансплантації» топонімів з інших країн, а також із штату в штат в межах США [4, с. 57]. Наприклад, серед назв ферм і садіб англійських переселенців в провінції Нью-Джерсі, які виникли в кінці XVII ст., знаходимо топоніми, утворені з цієї моделі: *Amwell*, *Bolsver Boythorpe*, *Grovely*,

Hartford, Holme.

Нерідко американські міста змінювали свої назви. Наприклад, місто *Cincinnati*, засноване Джоном Клівзом Сімсом і полковником Робертом Паттерсоном в 1788 році, раніше називалось *Losantivil*. Цю назву воно отримало з чотирьох слів на різних мовах і означало «місто, розташоване навпроти гирла річки *Likin River*» («*ville*» в перекладі з французької означає місто, «*anti*» в перекладі з грецької – протилежний, «*os*» на латині означає гирло і «*L*» – все, що дісталось від річки *Likin River*). У 1790 році губернатор Північно-Західної території Артур Сент-Клер змінив назву міста на *Cincinnati* в честь Товариства Цинциннаті, членом якого він був.

Зрозуміло, що розгадати походження всіх назв навряд чи можливо. Крім цього, не всі початкові назви були закріплені на письмі, оскільки у ранньоамериканський період індіанські племена і народності мали лише зародкове піктографічне або складне ієрогліфічне письмо, багато пам'яток якого європейські колонізатори знищили. Існує також певна тенденція представляти деякі назви в романтичному ореолі, який не завжди має відношення до первинного значення. Наприклад, довгі роки американці вважали, що індіанська назва річки *Mississippi* відображає поетичне поняття «родоначальник вод» і відповідно перекладена англійською мовою «*father of waters*». Тільки пізніше виявилось, що для індіанців ця назва означала «велика річка», а попередній переклад був неточним [5, с. 197].

Таким чином, молодість топонімії США та інтенсивність її утворення багато в чому визначає своєрідність її сучасного становища, а саме співіснування традиційних (запозичених) і нових (специфічних) топонімічних моделей. Всі ці фактори – єдина англійська мовна база в її американському варіанті, індіанський топонімічний пласт, зафіксований засобами англійської орфографії, своєрідна спільність з європейськими найменуваннями при допомозі застосування переносів, значна повторність назв в середині країни – обумовили цілісність сучасної топонімічної системи США. На закінчення хотілося б відзначити, що існує безліч міст, як в США, так і за їх межами, назви яких до кінця залишаються таємницею. Тому топоніміка надовго залишиться величезним пластом роботи для дослідників, оскільки вона допомагає нам глибше проникнути в культуру і мову народу, що населяв територію в момент їх іменування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Веселовский С. Б. Топонимика на службе у истории / С. Б. Веселовский // Исторические записки, 2003. – С. 24-52.
2. Леонович С. С. Топонимы США: учебное пособие по английскому языку / С. С. Леонович. – М.: Высшая школа, 2004. – 247 с.
3. Храмцова Т. С. Проблемы американской топонимики / Т. С. Храмцова. – Питер: СПб, 2004. – 450 с.
4. Bright W. Native American Placenames of the United States / W. Bright. – Norman: University of Oklahoma Press, 2004. – 600 p.
5. Harder K. Illustrated dictionary of place names. United States & Canada / K. Harder. – New-York: Van Nostrand, 1976. – 631 p.

Резюме. Топонимы – это факты языка, которые закреплены территориально. В статье рассматриваются топонимы Америки, раскрываются причины их появления и факторы, влияющие на формирование американской топонимики.

Ключевые слова: американские топонимы, этимология, заимствование, антропонимы.

The summary. Place names are the facts of language that are fixed geographically. The article examines American toponyms, the reasons of their occurrence and the factors influencing the formation of the American toponymy.

Key words: American place names, etymology, borrowing, anthroponomy.

Одержано редакцією 21.11.2015 р.

УДК: 81

С. А. БІГУНОВА, Ю. К. ГРЕБЕНЮК

ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ

Резюме. В даній статті розглянуто експлікацію теорії концептів у науковому розвитку. Досліджено теорію концепту в її діахронічному аспекті.

Ключові слова: концепт, «класична теорія концептів», когнітивістика, дефініція, науковий розвиток.

На сучасному етапі свого розвитку когнітивістика зіткнулася з досить звичною ситуацією для будь-якої нової гуманітарної галузі: протилежні та численні погляди вчених – представників, міждисциплінарний характер науки, гетерогенність методик та термінологічний дисонанс призвели до того, що у сучасного дослідника може скластися враження про нескінченну варіативність когнітивної науки. Вже впродовж достатньо великого відрізка часу в списку найбільш затребуваних та відносно нерозкритих когнітивних термінів перше місце посідає, беззаперечно, термін «концепт». Попри достатню частотність його використання,

МИХАЛЬЧУК Н. О., ІВАШКЕВИЧ Е. З. CROSSCULTURAL COMMUNICATION AS A WAY TO DEVELOP INTERCULTURAL COMPETENCE	3
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ЕЛІПТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ У НІМЕЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ДОКУМЕНТАЦІЇ	8
МОРОЗ Л. В., СКІБЧИК А. В. ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТІВ-ЛАТИНІЗМІВ: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ	11
РОМАНЮК С. К. РЕКЛАМА ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ОБ'ЄКТ А АНАЛІЗУ	15
БІГУНОВА С. А., ВАСИЛЬЧУК Н. В. ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОРЕКТНОСТІ ТА ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ДАНОГО ЯВИЩА	18
БІГУНОВА С. А., КРАЄВСЬКИЙ П. І. КОНФЛІКТ ЯК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНЕ ЯВИЩЕ	20
БІГУНОВА С. А., ГЕРАСИМЧУК В. С. ENGLISH COOKING RECIPE AS A SPECIAL KIND OF TEXT	23
БІГУНОВА С. А., КОРЗІЄНКО Н. В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	25
БІГУНОВА С. А., ГРЕБЕНЮК Ю. К. ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ	27
ВЕРЬОВКІНА О. Є., ГОНТАР В. Є. ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІРОНІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСІВ	29
ІВАШКЕВИЧ Е. Е. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕКЛАДУ О.ЛОГВИНЕНКОМ РОМАНУ Дж.Д.СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПРІРВОЮ У ЖИТІ»)	34
КУШНІР Н. В. ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-СПРЯМОВАНОГО АНГЛОМОВНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ	45
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. ПРОЦЕС СЕМАНТИЗАЦІЇ КОМПОЗИТИВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СУЧАСНИЙ АСПЕКТ	47
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПОЗИТОЛОГІЇ В ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ОПАНАСЮК І. О. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-МАРКОВАНОЇ ЛЕКСИКИ В ОЦІННИХ МАСКУЛІННИХ НОМІНАЦІЯХ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	56
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., КУЦМУС О. В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОЗНАЧЕНЬ У ТЕКСТАХ НІМЕЦЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ	61
МОРОЗ Л. В., КРАЛЯ І. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ДИСКУРСИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПОМ'ЯКШЕННЯ ТА ДИСКРЕДИТАЦІЇ ЕВФЕМІЗМІВ	64
АНТЮХОВА Н. І., ЯЦЮРИК А. О. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФАСИЛІТАТИВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	66
БЕЗКОРОВАЙНА О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	72
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ПРО РОЗРОБКУ НОВІТНИХ МЕТОДІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	75
ДУБРОВА А. С. ПРИНЦИПИ ІНТЕГРАЦІЇ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ У ВНЗ	78
ГРОНЬ Л. В., ГУЗЬ С. М. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ УМІНЬ АУДІЮВАННЯ ТА ЧИТАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ	81
КОЗИЦЬКА О. А., ЮХИМЕЦЬ Т. В. СИТУАТИВНІ ВПРАВИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	84
ДАНІЛОВА Н. Р. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВНЗ	86
ДЕНИСЮК Л. В. ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ	88
ДУБРОВА А. С. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЗАОЧНИКІВ ВИЩИХ МОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	90
КОВАЛЮК В. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	93
ПАВЕЛКІВ К. М. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	94
БАТАЛІЯ Л. О. ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АЛЬТЕРНАТИВНИХ ШКОЛАХ КРАЇН ЗАХІДНОСЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТУ	98
КОЧУБЕЙ О. С. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГА	101
ТРОФІМЧУК В. М. ПРИНЦИП ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИКОРИСТАННЯ І РАЦІОНАЛЬНОГО СПІВВІДНОШЕННЯ АЛГОРИТМІЧНИХ, НАПІВЕВРИСТИЧНИХ ТА ЕВРИСТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ДІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	105
ВАСИЛЬКЕВИЧ С. С. СЛОВОТВОРЕННЯ ЯК ЗАСІБ ОФОРМЛЕННЯ НОВИХ СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	107
МОРОЗ Л. В., БАТИН А. В., КОРОЛЬ О. Ю. НІМЕЦЬКИЙ РОМАНТИЗМ: СОЦІАЛЬНО-ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА МЕТОДИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВИВЧЕННЯ	110
ТРОФІМЧУК В. М. ТИПОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ	113

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2015

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника: Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання: Мороз Л.В.
Технічний редактор: Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка : Ковалюк В.В., Краля І.В., Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.11.2015 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 100.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2